Sme tu pre Vás

GRÉCKOKATOLÍCKA CIRKEV

farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Humenné – mesto

www.grkat.he.sk/mesto

Cena: dobrovoľný príspevok | Ročník: 7. Číslo: 9

Príhovor Svätého Otca Františka na generálnej audiencii 6. mája 2015:

„Krása kresťanského manželstva: láska, odvaha, misia“

Drahí bratia a sestry!

Na našej ceste katechézy o rodine sa dnes dotýkame priamo krásy kresťanského manželstva. Ono nie je jednoducho obradom, ktorý sa koná v kostole, s kvetmi, oblečením, fotkami... Kresťanské manželstvo je sviatosť, ktorá sa uskutočňuje v Cirkvi, a ktorú tiež Cirkev koná, dávajúc začiatok novému rodinnému spoločenstvu. Je tým, čo apoštol Pavol zhŕňa vo svojom slávnom vyjadrení: «Toto tajomstvo – tajomstvo manželstva – je veľké; hovorím to vzhľadom na Krista a Cirkev» (Ef 5, 32).

Pavol, inšpirovaný Duchom Svätým, tvrdí, že láska medzi manželmi je obrazom lásky medzi Kristom a Cirkvou. Nepredstaviteľná dôstojnosť! Ale v skutočnosti je vpísaná v stvoriteľskom pláne Boha, a s milosťou Krista ho nespočetné kresťanské páry, hoci so svojimi limitmi, so svojimi hriechmi, uskutočnili!

Svätý Pavol, hovoriac o novom živote v Kristovi, hovorí, že kresťania – všetci – sú povolaní milovať sa navzájom, tak ako Kristus miloval ich, teda «podriadení jedni druhým» (Ef 5, 21), čo znamená v službe jedni druhým. A tu uvádza analógiu, podobnosť medzi dvojicou manžel-manželka a dvojicou Kristus-Cirkev. Je jasné, že ide o podobnosť nedokonalú, ale musíme zachytiť jej duchovný zmysel, ktorý je mimoriadne vznešený a revolučný, a zároveň jednoduchý, primerane každému mužovi a žene, ktorí sa spoliehajú na Božiu milosť.

Muž – hovorí Pavol – má milovať ženu «ako vlastné telo» (Ef 5, 28); milovať ju

ako Kristus «miloval Cirkev a dal za ňu seba samého» (v. 25). Ale vy manželia (muži), čo ste tu prítomní, rozumiete tomu? Milovať vlastnú manželku tak ako Kristus miluje Cirkev. Toto nie sú žarty, to je vážna vec! Účinok tejto radikálnosti, aká sa na základe príkladu Krista vyžaduje od muža v jeho zameraní sa na lásku a dôstojnosť ženy, sa musel nesmierne prejaviť v samotnom kresťanskom spoločenstve.

Tento zárodok evanjeliovej novosti, ktorá nanovo ustanovuje pôvodnú vzájomnosť v oddanosti a úcte, v priebehu dejín pomaly dozrieval, no napokon prevážil. Sviatosť manželstva je veľký akt viery a lásky: svedčí o odvahe veriť v krásu stvoriteľského činu Boha a žiť tú lásku, ktorá poháňa ísť ďalej, prekračovať seba samých ako aj samotnú rodinu. Kresťanské povolanie milovať bezvýhradne a bez miery je to, na čom sa s Kristovou milosťou zakladá aj slobodný súhlas, ktorý ustanovuje manželstvo.

Cirkev samotná je plne vtiahnutá do dejín každého kresťanského manželstva: buduje sa v jeho úspechoch a trpí v jeho zlyhaniach. No musíme sa pýtať s vážnosťou: prijímame do hĺbky, my sami, ako veriaci, a aj ako pastieri, toto nerozlučiteľné puto dejín Krista a Cirkvi s dejinami manželstva a ľudskej rodiny? Sme pripravení vziať vážne na seba túto zodpovednosť, teda, že každé manželstvo kráča po ceste lásky, ktorú má Kristus voči Cirkvi? Toto je vznešené!

V tejto hĺbke tajomstva stvorenia, uznaného a znovu ustanoveného vo svojej čistote, sa otvorí druhý veľký obzor, ktorý charakterizuje sviatosť manželstva. Rozhodnutie „vziať sa v Pánovi“ obsahuje aj misionársky rozmer, ktorý znamená mať v srdci pohotovosť stávať sa prostredníkom Božieho požehnania a Kristovej milosti pre všetkých. V skutočnosti kresťanskí manželia sa podieľajú, práve nakoľko sú manželmi, na poslaní Cirkvi. A to chce odvahu na toto, však! Preto, keď pozdravujem novomanželov, hovorím: „Hľa, akí odvážni!“, pretože to chce odvahu milovať sa navzájom tak, ako Kristus miluje Cirkev.

Slávenie sviatosti nemôže ponechať stranou túto spoluzodpovednosť rodinného života vzhľadom na vznešené poslanie lásky, ktoré má Cirkev. A tak sa život Cirkvi zakaždým obohacuje krásou tejto manželskej zmluvy, tak ako sa ochudobňuje zakaždým, keď je znetvorená. Cirkev, aby ponúkla všetkým dary viery, lásky a nádeje, potrebuje aj odvážnu vernosť manželov milosti ich sviatosti! Boží ľud potrebuje ich každodenné napredovanie vo viere, v láske a v nádeji, so všetkými tými radosťami a námahami, ktoré toto napredovanie v manželstve a v rodine prináša.

Smerovanie je tak vytýčené natrvalo, je to smerovanie lásky: miluje sa tak ako miluje Boh, navždy. Kristus sa neprestáva starať o Cirkev: miluje ju naveky, chráni ju naveky, ako seba samého. Kristus neprestáva odstraňovať z ľudskej tváre škvrny a vrásky každého druhu. Aké dojímavé a aké krásne je toto vyžarovanie Božej sily a nežnosti, ktoré sa prenáša z páru na pár, z rodiny na rodinu. Sv. Pavol má pravdu: toto je skutočne «vznešené tajomstvo»! Muži a ženy, dostatočne odvážni na to, aby niesli tento poklad «v hlinených nádobách» nášho človečenstva – títo mužovia a ženy, ktorí sú tak odvážni – sú základnou devízou pre Cirkev, a tiež pre celý svet! Pre toto nech ich Boh žehná tisíc krát! Vďaka!“

Prevzaté z TK KBS

ROK RODINY

Katechéza k Roku rodiny:

Kresťanské rodinné vzťahy

„Neviete, že komu sa dávate za otrokov a poslúchate ho, ste otrokmi toho, koho poslúchate: či hriechu na smrť, alebo poslušnosti pre spravodlivosť? No vďaka Bohu, že hoci ste boli otrokmi hriechu, zo srdca ste sa podriadili tomu učeniu, do ktorého ste boli uvedení, a oslobodení od hriechu stali ste sa služobníkmi spravodlivosti. Hovorím po ľudsky s ohľadom na slabosť vášho tela. Ako ste vydávali svoje údy na neprávosť, keď slúžili nečistote a neprávosti, tak teraz vydávajte svoje údy na posvätenie, aby slúžili spravodlivosti. Lebo keď ste boli otrokmi hriechu, boli ste slobodní čo do spravodlivosti. A aký úžitok ste mali vtedy z toho, za čo sa teraz hanbíte? Veď koniec toho všetkého je smrť! Ale teraz, keď ste oslobodení od hriechu a stali ste sa Božími služobníkmi, máte z toho úžitok na posvätenie a nakoniec večný život. Lebo mzdou hriechu je smrť, ale Boží dar je večný život v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi.“ (Rim 6, 16-23)

Aby sme mohli žiť život, ktorý nás napĺňa pokojom a radosťou, ktorý sa prejavuje skutkami lásky v našich manželstvách, rodinách i v spoločenstvách, v ktorých žijeme, a napokon ktorý je schopný prekonať smrť a pretrvávať v rajskej večnosti, nevyhnutne musíme mať účasť na Kristovom živote, lebo jedine Ježišov život je imúnny voči akémukoľvek pokušeniu, len jeho život je imúnny voči smrti, len Ježiš je schopný vstať z mŕtvych a napokon vstúpiť do neba. Žiť jeho život znamená vzdať sa svojho života. Tento duchovný okamih, kedy človek stráca svoj život a získava účasť na Kristovom živote, sa navonok prejavuje vo sviatosti krstu a potom sa sprítomňuje vždy, keď kresťan s odhodlaním žiť Kristov život pristupuje k prijímaniu Kristovho tela a krvi pri slávení Eucharistie.

Aj po týchto úkonoch nám však zostáva slobodná vôľa a my sa kedykoľvek môžeme rozhodnúť vzdať sa Kristovho života a vrátiť sa naspäť k životu podľa svojich vlastných nárokov. Toto odmietnutie účasti na Kristovom živote sa deje vtedy, keď sa kresťan rozhodne urobiť skutok, ktorý je v rozpore s Kristovou vôľou napriek tomu, že si uvedomuje, že Kristus by s takýmto skutkom nesúhlasil. V zásade je jedno, či takých skutkov urobí človek veľa, alebo len jeden. Podstatný ani tak nie je samotný skutok, ako skôr vnútorný postoj človeka, že je rozhodnutý urobiť niečo, čo v žiadnom prípade nemôže byť súčasťou

Kristovho života. Týmto skutkom človek odmietne žiť Kristov život a opäť sa začína rozhodovať sám, ako bude a ako nebude žiť.

Skutok, ktorý spôsobí vzdanie sa Kristovho života, má katastrofálne následky. Ak nemáme Kristov život, sme opäť odkázaní len na vlastné sily, aby sme si v živote zabezpečili spokojnosť a šťastie. To však nie je možné. Okolnosti nedokážeme ovládnuť, ľudia sa nebudú správať podľa našich nárokov a aj keby sme získali všetko, čo možno z tohto sveta vyťažiť, smrť aj tak napokon všetko zoberie. Jedine Kristov život dokáže prejsť smrťou do rajskej blaženosti. Ak nemáme Kristov život, nemáme moc ani nad svojimi hriechmi a slabosťami, ani nad smrťou, a tak sme vydaní napospas večnej smrti v zatratení. Preto Cirkev volá skutok, ktorým sa vzdávame účasti na Kristovom živote, smrteľným hriechom.

V takejto chvíli to najrozumnejšie, čo človek môže urobiť, je opäť sa vzdať svojho života so všetkými svojimi nárokmi, odmietnuť svoju vzburu voči Bohu, obnoviť svoj vzťah s Bohom a naspäť prijať účasť na Kristovom živote. Môžeme si byť úplne istí, že ak sa k Bohu od svojich hriechov vrátime a budeme chcieť skutočne opäť prijať účasť na Kristovom živote, Boh nás prijme bez jediného slova výčitky. Presne takéhoto Boha nám totiž Kristus predstavuje vo svojom Podobenstve o márnotratnom synovi (pozri Lk 15, 11-32).

Tento návrat k Bohu od svojich hriechov sa deje vo sviatosti pokánia. Práve pri tejto sviatosti človek vyzná skutky, ktorými sa vzbúril voči Bohu, a tak odmietol účasť na jeho živote. Potom prejaví ľútosť, ktorou vyjadrí, že ak by sa dal vrátiť čas, a on by sa mohol znova rozhodnúť, už by sa takýchto skutkov nedopustil, lebo vzdať sa účasti na Kristovom živote je to najnerozumenejšie, čo človek môže urobiť.

Ak sa totiž človek vzdá života, ktorý má v sebe moc odolávať hriešnym sklonom, vďaka ktorému dokáže prejavovať lásku vo svojej rodine i vo svojom okolí a ktorým sa dá prejsť cez smrť do večnej blaženosti, a namiesto tohto života si vyberie nejakú chvíľkovú príjemnosť, pričom sa vydá napospas večnému zatrateniu, nemôže proti sebe urobiť už nič horšie. Preto je nanajvýš nerozumné zotrvávať v tomto stave vzbury voči Bohu. To najrozumnejšie, čo človek v takom stave môže urobiť, je čím skôr vyhľadať spovedníka, aby sa vďaka sviatosti pokánia a následne sviatosti Eucharistie mohol doňho opäť rozprúdiť Kristov život. Ak človek bez Kristovho života zotrváva dlhší čas s úmyslom, že sa vyspovedá až pri príležitosti nejakých väčších sviatkov, je otázne, či mu vôbec vadí to, že momentálne nemá účasť na Kristovom živote, a teda či pri budúcej spovedi jeho návrat pod Božiu vládu a radikálne odmietnutie vlastnej hriešnosti bude vôbec úprimné.

Ak majú vzťahy v rodine fungovať podľa Božej vôle, je to nemožné bez účasti na Kristovom živote. Žiť v hriechu a zároveň dúfať, že sa nám predsa len nejako podarí uzdravovať naše rodinné vzťahy, je dopredu prehratý boj. Jedine vtedy môžeme byť dobrými manželmi, otcami, matkami a deťmi, ak sám Kristus nás napĺňa schopnosťou takýto nezištne láskyplný život žiť. Ak sa pre našu nerozumnosť predsa do nášho života vkradne úmyselný hriech, ktorým odmietneme Kristov život v nás a chytíme si život do vlastných rúk, je nevyhnutné čím skôr sa vo sviatosti pokánia vrátiť naspäť k Bohu, aby nás náš Spasiteľ opäť svojim životom uschopnil víťaziť nad našimi slabosťami.

o. Štefan Paločko

Liturgický program

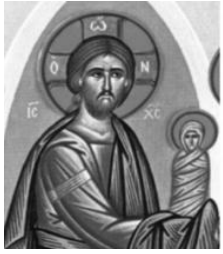

na týždeň po Nedeli o slepom

Pondelok 11.5.	**Blažený hieromučeník Vasiľ, prešovský svätiaci biskup**	6:30	Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *Anna (panychída)* ***Kňazský deň v Ľutine***
Utorok 12.5.	Epifanios, cyperský biskup a svätý Germanos, konštantínopolský patriarcha	6:30 **17:30** 18:00	***Moleben k MPθY*** Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *Ján, Alžbeta, Ján* ***Moleben k MPθY*** Sv. liturgia slovenská † *Pavol, Mária, Michal, Peter*
Streda 13.5.	Mučenica Glykéria	6:30 **17:00** 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *Vladimír* ***Veľká večiereň s litijou*** Sv. liturgia slovenská † *Anna (panychída)* † *Andrej, Anna*
Štvrtok 14.5.	**NANEBOVSTÚPENIE NÁŠHO PÁNA JEŽIŠA KRISTA** **prikázaný sviatok** **myrovanie**	**6:30** 7:30 **16:30** 18:00	**Utiereň sviatku** Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *Peter, Vasiľ, Anna a ost.* **Sv. liturgia slovenská** ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská † *Alexius*
Piatok 15.5.	Prepodobný otec Pachómios Veľký	6:30 18:00	***Moleben k MPθY*** Sv. liturgia cirkevnoslovanská * *Peter* ***Moleben k MPθY*** Sv. liturgia slovenská † *Ján, Mária, Štefan a ost.*
Sobota 16.5.	Prepodobný otec Teodor Posvätený	6:30 **17:00** 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *Jozef, Mária, Eva, Michal a ost. (panychída)* **Veľká večiereň** Sv. liturgia slovenská * *Matej, Veronika*
Nedeľa 17.5.	**NEDEĽA SVÄTÝCH OTCOV PRVÉHO EKUMENICKÉHO SNEMU**	7:30 **9:00** 11:00 **17:15** 18:00	Sv. liturgia slovenská * *Jakubko, Paťka, Janka, Peter* **Sv. liturgia cirkevnoslovanská** ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská * *Martina, Marek, Tobias* **Večiereň** Sv. liturgia slovenská * *Janka*

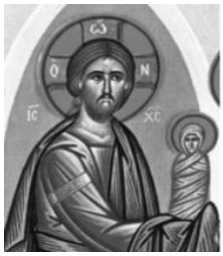

Liturgický program na týždeň po Nedeli otcov prvého snemu

Pondelok 18.5.	Mučeník Teodot z Ankyry a sedem svätých panien	6:30 **17:30** 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *Šimon, Anna, Ivan* **Akatist požehnania rodín** Sv. liturgia slovenská † *Michal, Paulína*
Utorok 19.5.	Hieromučeník Patrik, pruský biskup, a spoločníci	**6:00** 6:30 **17:30** 18:00	***Moleben k MPθY*** Sv. liturgia cirkevnoslovanská * *Marek, Lucia, Tomáš, Matej* ***Moleben k MPθY*** Sv. liturgia slovenská † *Ivan, Irena (panychída)*
Streda 20.5.	Mučeník Tallelaios	6:30 **17:30** 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *Michal, Helena, Peter a ost.* ***Akatist k P.B.* 1.časť** Sv. liturgia slovenská * *Silvia, Miloš, Samko, Natalka*
Štvrtok 21.5.	**Veľkí králi a apoštolom rovní Konštantín a Helena**	6:30 **17:30** 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *Michal, Mária, Ondrej, Juraj a ost.* ***Akatist k P.B.* 2.časť** Sv. liturgia slovenská † *Rozália, Mikuláš (panychída)*
Piatok 22.5.	Mučeník Bazilisk **Odovzdanie sviatku Nanebovstúpenia**	**6:00** 6:30 **17:30** 18:00	***Moleben k MPθY*** Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *Peter, Vasiľ, Mária, Andrej a ost.* ***Moleben k MPθY*** Sv. liturgia slovenská * *Ivan*
Sobota 23.5.	Piata zádušná sobota	6:30 **17:00** 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *za zosnulých s čítaniami hramôt* **Veľká večiereň s lítijou** Sv. liturgia slovenská † *za zosnulých s čítaniami hramôt*
Nedeľa 24.5.	**NEDEĽA PÄŤDESIATNICE ZOSTÚPENIE SVÄTÉHO DUCHA** **myrovanie**	7:30 **9:00** 11:00 **16:45** 18:00	Sv. liturgia slovenská * *Štefan s rod.* **Sv. liturgia cirkevnoslovanská *za veriacich*** Sv. liturgia slovenská * *Mária, Juraj* **Svätodušná večiereň** Sv. liturgia slovenská * *Dominika, Natália, Anton, Marta*

SVÄTÍ VEĽKÍ KRÁLI A APOŠTOLOM ROVNÍ

KONŠTANTÍN A HELENA

Konštantín bol synom Konštancia Chlora a sv. Heleny. Narodil sa okolo roku 280 v meste Naissus na Balkáne, kde jeho otec zastával vysokú vladársku funkciu. Keď roku 293 cisár Dioklecián rozdelil ríšu na východnú a západnú, vymenoval za svojho spoluvladára Galéria na Východe a Konštancia Chlora na Západe.

Po jeho smrti zvolilo vojsko za augusta Galie jeho syna Konštantína. Voči kresťanom bol zhovievavý. V Taliansku vystúpil ako augustus roku 306 Maxencius, ktorý ďalej prenasledoval Cirkev. Aj z tohto dôvodu rástlo medzi ním a Konštantínom napätie, ktoré viedlo k otvorenej vojne. Konštantín premohol omnoho silnejšie Maxenciovo vojsko pri Milvijskom moste, neďaleko Ríma (12. októbra 312).

Keď pred bitkou vzýval Konštantín o božstvo, ktoré uctieval jeho otec, videl nad slnkom znak kríža a počul slová: *„V tomto znamení zvíťazíš."*

Nasledujúcu noc sa mu zjavil v sne Kristus, ktorý, mu nariadil, aby dal vyrobiť bojovú' zástavu ozdobenú jeho monogramom: grécke ch (**X**) spojené s r (**P**). Konštantín v bitke zvíťazil. Keď vstúpil do Ríma, rozkázal, aby jeho soche, postavenej na počesť víťazstva, dali do ruky znamenie Kristovho umučenia. Sochu so znamením kríža potom postavili na najnavštevovanejšie námestie meste.

Náboženskú otázku Konštantín riešil roku 313 v Miláne na stretnutí s Liciniom. Milánsky edikt priznáva všetkým poddaným ríše, teda aj kresťanom, náboženskú slobodu. Dáva nekresťanom právo prestúpiť na kresťanstvo. Dovoľuje, aby Cirkev mala majetok. Súčasne Konštantín nariadil, aby bolo Cirkvi vrátené všetko, čo mala pred Diokleciánovým prenasledovaním. Aktívnejšie vystúpil Konštantín proti pohanstvu až po premožení svojho švagra Licinia, v ktorom malo pohanstvo ešte stále oporu. Licinius síce podpísal Milánsky edikt, ale napriek tomu prenasledoval kresťanov a podporoval pohanstvo.

Napätie medzi Konštantínom a Liciniom viedlo k dvom vojnám. Po odstránení Licinia sa stal Konštantín samovládcom, a tak mohol uskutočňovať svoj dávny plán, aby sa kresťanstvo stalo jediným náboženstvom v ríši.

Rodinný život upravil zákonom v zmysle kresťanského svetonázoru. Biskupom dal niektoré práva aj v svetskom súdnictve. Kňazov oslobodil od verejnej služby. Cirkevný majetok od daní. Kresťanským chrámom dal právo azylu. Zrušil neľudské tresty, zvlášť ukrižovanie. Zakázal vypaľovať otrokom potupné znamenie na čelo a predávať deti. Nechcel sa však spreneveriť rímskemu právu, preto nariadil, aby nikto nebol prenasledovaný pre iné náboženské presvedčenie.

Je pravda, že v osobnom živote nebol Konštantín bez chýb. Hľadal dobro, ale páchal aj zlo. Mal zložitú povahu. Nezastavil sa ani pred násilným odstránením vlastnej ženy a syna.

Keď Árius začal hlásať svoj blud, pokladal cisár spočiatku celý spor za neužitočnú slovnú hádku. Snažil sa rozštiepené kresťanstvo zjednotiť. Keď ale nedorozumenie neprestávalo, odhodlal sa, po dohode s pápežom Silvestrom I., zvolať roku 325 do Nicei I. všeobecný cirkevný koncil, na ktorom mal úvodnú reč. Na koncile otcovia zložili vyznanie zamerané proti bludu. Ária vylúčili z Cirkvi. Koncil riešil tiež problém slávenia Paschy. Vyhlásil dvadsať disciplinárnych kánonov.

Uznesenia koncilu cisár potvrdil ako štátne zákony. Áriové spisy dal zničiť. Jeho samého poslal do vyhnanstva. Aj ked' bol blud formálne porazený, áriani sa nevzdávali. Cisárova sestra Konštancia mala priateľské styky s istým kňazom, ktorý bol Áriovým prívržencom. Ten jej nahovoril, že koncil Áriovi ukrivdil, a že nie je pravda, čo sa o ňom hovorí. Konštancia kňazovi uverila, ale neodvážila sa to cisárovi povedať. Keď však bola na smrteľnej posteli, odporučila Konštantínovi tohto kňaza. Ten sa potom stal cisárovým dôverníkom.

Preto Konštantín dovolil, aby sa Árius vrátil. Ten na synode v Jeruzaleme neúprimne ľutoval chybu, ktorú spravil. Bol však prijatý späť do Cirkvi. Proti. tomuto rozhodnutiu sa sv. Atanáz odvolal k cisárovi. Árius a Atanáz boli povolaní pred Konštantína. Pred cisárom bol Atanáz krivo obvinený. Cisár Atanáza, poslal do vyhnanstva. Alexandrijský patriarchálny stolec však nechal neobsadený. Keď mal Árius odprisahať svoj názor, napísal ho na kus papiera, ktorý ukryl pod pazuchou. Pri prísahe tvrdil, že zmýšľa tak, ako podpísal. Cisár mu dôveroval a nariadil, aby bol prijatý do spoločenstva Cirkvi. Druhého dňa išiel Árius slávnostne cez Alexandriu, aby bol prijatý do Cirkvi.

Počas cesty sa mu nafúklo brucho, hľadal preto záchod. Keď ho našiel, omdlel. Súčasne sa mu pokrútili črevá v dôsledku čoho okamžite nastala smrť.

Konštantín dal tiež vybudovať Carihrad, kam roku 330 preložil svoje sídlo. Mesto malo od samého počiatku silný kresťanský ráz. V Carihrade postavil cisár Baziliku Božej Múdrosti a mnoho ďalších chrámov. V Jeruzaleme Chrám Vzkriesenia. V Ríme Baziliku sv. Petra. Rímskemu biskupovi daroval Lateránsky palác.

Roku 337 Konštantín ťažko ochorel. Dal sa previezť z Carihradu do Helenopolisu, aby sa tam liečil. Keď sa choroba zhoršila, odobral sa do Nikodémie. Tam ho biskup Euzébius pokrstil. Cisár skoro nato zomrel.

Helena pochádzala z prostého rodu. Narodila sa okolo roku 255, pravdepodobne v maloázijskej Bitýnii, v meste Drepanum (neskôr Heliopolis). Bola pôvabná. Mala aj iné cenné vlastnosti, takže upútala vysokého rímskeho dôstojníka Konštancia Chlora, ktorý si ju aj napriek nízkemu pôvodu vzal za ženu. Okolo roku 280 sa im narodil syn Konštantín. Keď sa Konštancius stal spolucisárom v ríši, prepustil manželku. Helena sa usadila v Trevíri. Ked' sa Konštantín stal po svojom otcovi augustom, vzal Helenu na vladársky dvor.

Niekedy v tom čase sa stala Helena kresťankou. Po vyhlásení Milánskeho ediktu nastala v jej živote nová éra. V Ríme sa zaslúžila o postavenie Chrámu sv. Kríža a v Carihrade Chrámu Svätých Apoštolov. Roku 325 podnikla cestu do Palestíny, kde našla Kristov kríž. V Betleheme dala postaviť Baziliku Narodenia a na Olivovej hore Baziliku sviatku Nanebovstúpenia. Konštantína priviedla k tomu, aby v Jeruzaleme vybudoval Chrám Vzkriesenia. Helena cítila s tými, ktorí trpeli. Chudobným rozdávala šaty a peniaze. Pozývala ich k svojmu stolu a sama ich obsluhovala. Zaslúžila sa o prepustenie mnohých väzňov, otrokov, vyhnancov a odsúdených na nútené práce. Zomrela v roku 328 v Nikodémii. Bola pochovaná v Ríme v mauzóleu „Torpignattara". Po nejakej dobe dal Konštantín Veľký preniesť jej telo do Carihradu, do mauzólea, ktoré dal postaviť pre seba. Odtiaľ sa dostali jej relikvie do celého sveta.

Mgr. Antonín Čížek

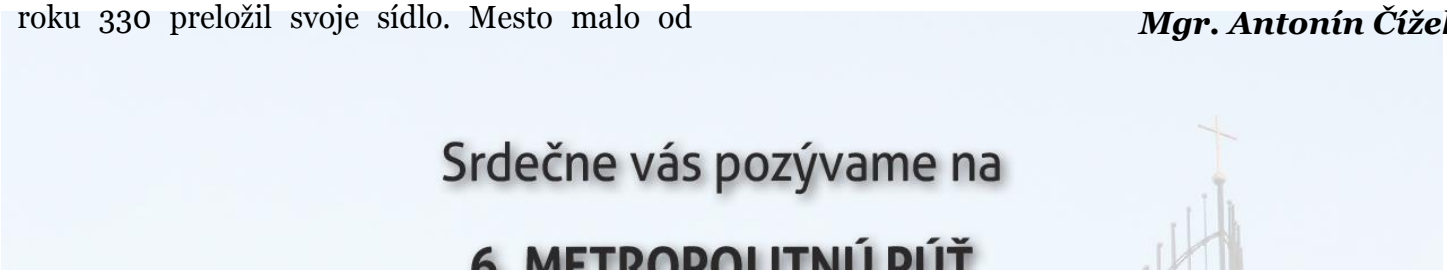

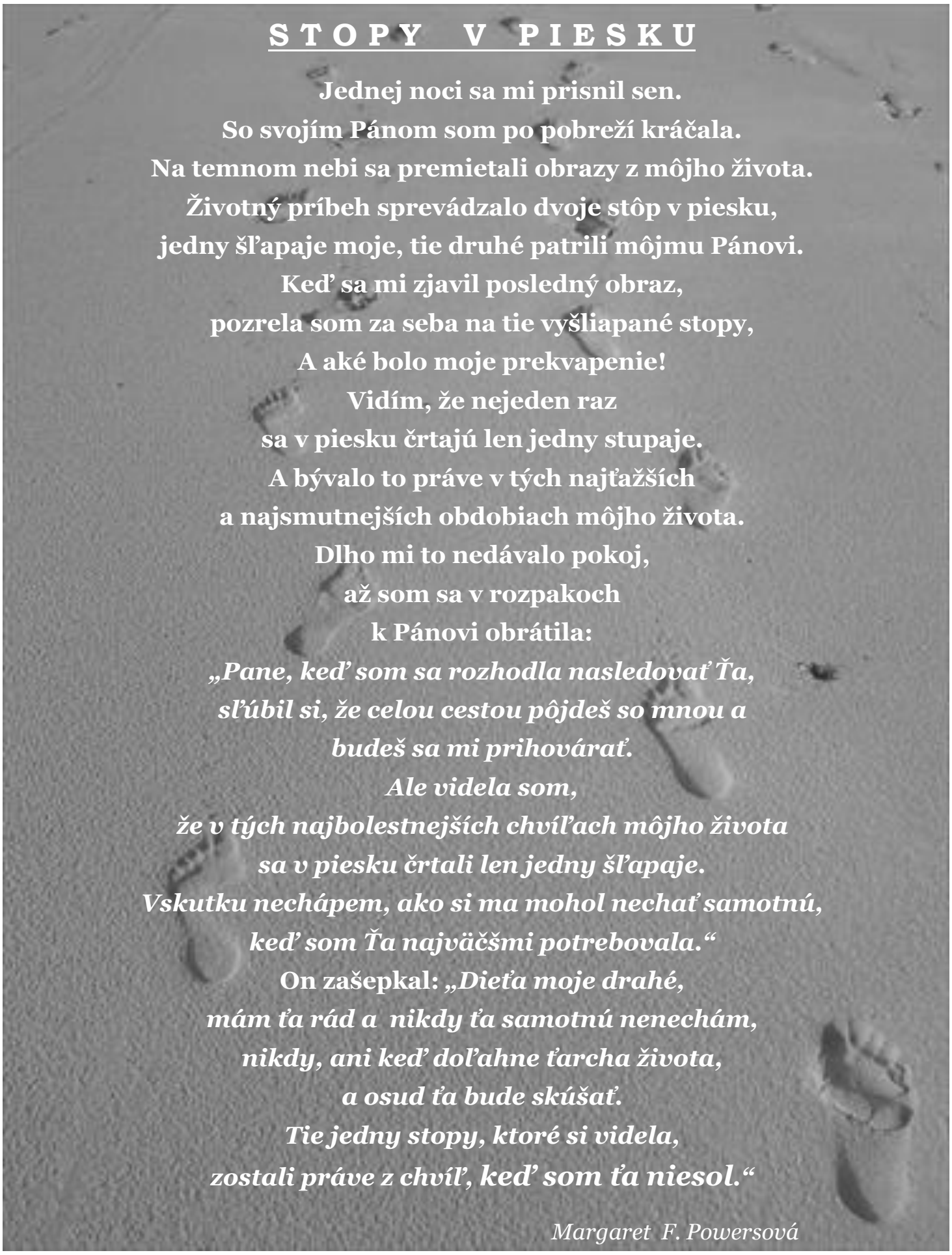

S T O P Y V P I E S K U

Jednej noci sa mi prisnil sen.
So svojím Pánom som po pobreží kráčala.
Na temnom nebi sa premietali obrazy z môjho života.
Životný príbeh sprevádzalo dvoje stôp v piesku,
jedny šľapaje moje, tie druhé patrili môjmu Pánovi.
Keď sa mi zjavil posledný obraz,
pozrela som za seba na tie vyšliapané stopy,
A aké bolo moje prekvapenie!
Vidím, že nejeden raz
sa v piesku črtajú len jedny stupaje.
A bývalo to práve v tých najťažších
a najsmutnejších obdobiach môjho života.
Dlho mi to nedávalo pokoj,
až som sa v rozpakoch
k Pánovi obrátila:
„Pane, keď som sa rozhodla nasledovať Ťa,
sľúbil si, že celou cestou pôjdeš so mnou a
budeš sa mi prihovárať.
Ale videla som,
že v tých najbolestnejších chvíľach môjho života
sa v piesku črtali len jedny šľapaje.
Vskutku nechápem, ako si ma mohol nechať samotnú,
keď som Ťa najväčšmi potrebovala.“
On zašepkal: *„Dieťa moje drahé,*
mám ťa rád a nikdy ťa samotnú nenechám,
nikdy, ani keď doľahne ťarcha života,
a osud ťa bude skúšať.
Tie jedny stopy, ktoré si videla,
zostali práve z chvíľ, keď som ťa niesol.“

Margaret F. Powersová

DOKRESLI A VYFARBI DRUHÚ POLOVICU

Detské okienko

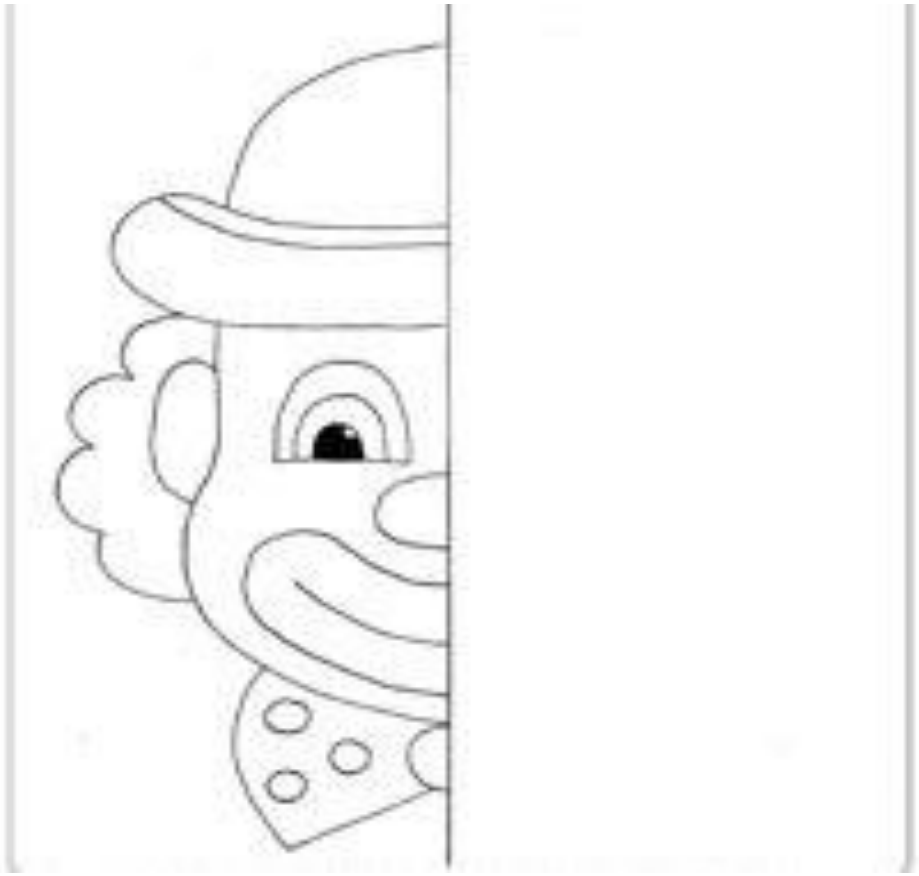

Vtipy:

Pýta sa učiteľ v triede školy technického zamerania:
- Žiaci, ako by ste pomocou vody vyrobili svetlo?
Kdesi vzadu sa ozve:
- A čo tak umyť okná?

Pani učiteľka vysvetľuje žiakom:
- Deti, dekagram má desať gramov, kilogram má tisíc gramov...
Vtom sa prihlási malý Jožko a pýta sa:
- Prosím, a koľko gramov má telegram?

Dedko hovorí vnukovi:
- Ja som sa narodil v drevenici, kde sme svietili petrolejkou.
Vnuk na to:
- A to ste mali drevený satelit a petrolej ste liali aj do mobilu?

Zuzka, prišila si mi už ten gombík?
Zuzka: Neprišila, lebo taký gombík som nemohla nájsť, tak som ti aspoň zašila gombíkovú dierku

- Haló, volám ohľadom toho strážneho psa, čo ste nám včera predali.
- O čo ide?
- Poradíte nám, čo máme urobiť, aby nás pustil domov?

Na hodine chémie sa pýta pani učiteľka:
Deti, čo sa vyparuje rýchlejšie ako voda?
Peniaze! Skríkne Ferko.

Kontakt

Gréckokatolícka cirkev

Farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky

Osloboditeľov 28, 066 01 Humenné

Telefón: **kancelária:** 057/ 775 3628

WEB: **www.grkathe.sk**

e-mail: **úrad:** humenne@grkatpo.sk
farár: martinzlacky@gmail.com
kaplán: miro.sentik@gmail.com
kaplán: jancusmikulas@gmail.com

Úradné hodiny

Pondelok, streda, štvrtok: 8:00 – 9:00 / 16:00 - 17:00

Na prvý piatok, štátne a cirkevné sviatky je kancelária zatvorená.

Prosíme vás o dodržanie podmienok:

- ak žiadate **KRST - 2 týždne** vopred, prípravu (náuku) **odporúčame ešte pred pôrodom**;
- ak žiadate **SOBÁŠ**

1) a máte všetky iniciačné sviatosti
– krst, myropomazanie, sv. prijímanie - minimálne **3 mesiace vopred**;
2) a niektorá z nich Vám chýba - minimálne **6 mesiacov vopred**;
3) ak bývate **min. 3 mesiace mimo našu farnosť**: zabezpečte si prípravu (náuky) a dovolenie kňaza, kde bývate k sobášu, príp. sobášnu zápisnicu.

LITURGIE – úmysly na Božské liturgie prijímame **iba v cerkvi.**
KRSTNÝ, SOBÁŠNY LIST – je možné vyžiadať si aj telefonicky, mailom a vyzdvihnúť si ho na ďalší deň, príp. zašleme poštou, mailom.

Nech dobrý Boh odmení požehnaním každého,
kto prispeje na dobrý účel akýmkoľvek finančným darom.
Číslo účtu farnosti: 0086909038/0900

SME TU PRE VÁS

Informačno-formačný časopis farnosti Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Humennom
Dobrovoľný príspevok (tlač 1ks = 0,225€)
Pre vnútornú potrebu vydáva: Gréckokatolícka cirkev, farnosť Humenné.
Texty článkov neprešli gramatickou úpravou.
Zodpovedný za vydanie**: o. Martin Zlacký, o. Miroslav Sentivan, o. Mikuláš Jančuš**